

PREČO PÍSAŤ SOČ ?

Jedného dňa na praxi ma zastavila pani profesorka Myšičková s návrhom, či by som vraj nechcela robiť stredoškolskú odbornú prácu so zameraním na pacientov s

Alzheimerovou chorobou. Bez váhania som súhlasila, keďže moja mamka s tým pracuje už dlhé roky a určite by mi aj poradila v tejto práci. Ako názov sme vybrali Vplyv kognitívneho tréningu na

seniorov s demenciou. Prečo takýto názov? V podstate sa samotná Alzheimerova choroba nedá presne určiť len ako stupeň demencie s možnou touto chorobou. Túto odbornú činnosť som začala vykonávať už od začiatku decembra 2013 v Prahe pod mamkiným dohľadom. Vybraných pacientov som testovala pomocou MoCA a MMSE testov, aby som zistila, ako sú na tom po tej psychickej stránke. To isté som urobila aj v Dome sociálnych služieb Francisciho v Poprade, kde som v práci pokračoval do konca februára 2014.

Po týchto testoch prichádzal na rad kognitívny tréning. Ten zahŕňal klasické hry a cvičenia na pamäť. Bolo to naozaj náročné vytvárať stále nové a zaujímavé cvičenia. Takto sme sa spolu so seniorami „hrali“ skoro každý deň aspoň 45 minút. Bolo to naozaj

náročné, ale veľmi ma to bavilo. Práca s nimi je úžasná. To ich nadšenie a súťaživosť a toľká radosť, keď som im spríjemnila ťažké a dlhé chvíle v

nemocnici, ma príjemne zahriali pri srdci. Tolko zábavy sme si všetci spolu užili. Po tomto kognitívnom tréningu nastalo vyhodnotenie, teda opakované testovanie, aby sme zistili či tieto cvičenia napomohli ku zlepšeniu stavu pacientov.

A veru, že to pomohlo. Bola som skutočne šťastná. Nakoniec však bolo nutné napísať dlhú prácu a pridať ku nej farebné prílohy.

Bola to najnáročnejšia časť celej tejto odbornej práce. Hodiny a hodiny strávené písaním. Nestíhala som sa ani učiť do školy, sem-tam som sa poriadne ani nevyspala. Našťastie mi sem-tam pomohla aj moja dobrá mamka, tak všetko bolo hneď ľahšie. Na záver bolo potrebné ku celej mojej práci urobiť prezentáciu a naučiť sa to celé súvisle 10 minút

prezentovať. Uff, to mi dalo poriadne zabrat, ale nakoniec som to zvládla ľavou zadnou. 28. marca 2014 som sa zúčastnila na súťaži stredoškolských odborných činností v Prešove. Zaradili ma do odboru psychológie, sociológie a pedagogiky. Neskutočne náročný odbor. Spolu so mnou tam bolo 22 rôznych prednášok, ako napr. Didaktické hry s deťmi, Kyber-šikana, Anorexia, Vplyv reklamy na ľudí, Recept na šťastie alebo aj Analýza detskej kresby. Konkurencia bola skutočne veľká. Deti všade rozhodne vedú, preto som nečakala, že by som sa ja so svojimi seniorami mohla už len umiestniť. Po veľkom strese a úspešnom odprezentovaní mi spadol kameň zo srdca. Už som len netrpezlivo čakala na výsledky. A stal sa zázrak. Umiestnila som sa na peknom 3. mieste. Bola

som nesmierne šťastná

a pani profesorka Myšičková taktiež. Veľmi nás to obe potešilo, a tak sme spokojné s príjemným pocitom odchádzali domov. Som rada, že to skončilo tak, ako to skončilo a

veľmi pekne jej dakujem

za všetku pomoc a za to, že som sa mohla zúčastniť aj na reprezentovaní našej školy.

NIKOL